

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

מב.

עין משפט נר מצוה

א א מיי פ"ז מהלכות
מלכים הלכה ג סג
עשין קכ:
ב ב מיי טס הלכה ז:

תורה אור השלם

1. יהי הוא בשער בנימן
ושם בעל פקדת השמו
קריאה בן שלמיה בן
תננה ותחפש את קרמיה
תביא לאמר אל
השפדים אתה נפל:
ירמיהו לו ג
2. כי עדת תנף גלמוד
ואש אכלה אהלי שחר:
איוב טו לד
3. ואמרת בלבבך מי
ילד לי את אלה ואני
שכולה וגלמודה גלה
וסקה ותקמי מי גלד תן
אני נשארתי לבדי אלה
איפה הם:

ישיעיהו מט כא
4. יום מלפני החלו
שרים חמת מין משך ידו
את לצצום: והשט ז ה
5. גם הוא לי לישועה כי
לא לפניו תנף יבוא:
איוב ג טז
6. לא ישב בקרב ביתי
עשה רמיה דבר שקרים
לא יפון לנגד עיני:
תהלים קא ז
7. כי לא אל חפץ רשע
אתה לא יגדר רע:
תהלים ה ה

8. והיה פקרבכם אל
המלקחיה ונגש הבחן
ודבר אל העם:
דברים כ ב
9. ואמר אלהים שמעו
ישאל אתם קרבים
היום למלקחיה על
איביכם אל ירך לבבכם
אל תיראו ואל תחפזו
ואל תיעצו מפניכם:
דברים כ ג

10. וקמו האנשים אשר
נקבו בשמות ויחזקו
בשביה וכל מעשיהם
הליבו מן השלל
וילבישו וינעלו
ויאכלו וישקו ויסבסו
וינהלו בחמרים וכל
בושל ויביאום יחדו עיר
החמרים אצל איהם
וישובו שומרון:
דברי הימים ב כח טו

11. כי יי אלהים החלך
עמכם להלחם לכם עם
איביכם להושיע
אתכם: דברים כ ד
12. יהי קול השופר
הולך ותוק מאד משה
ידבר והאלהים יענו
שמות ט טז
13. ודבר השטרים אל
העם לאמר מי האיש
אשר נהג בית ה' ולא
יבכו ילד וישב לביתו פן
ימות במלקחיה ואיש
אחר יתקנה: דברים כ ה

משוח מלחמה. נראה האי דלא מנא הכי משוח מלחמה נשעה שמדבר אל העם כיצד דקמני צפרק אלו נאמרין (לעיל דף ג). מקרא כזכורים כיצד משוח דהתם סליק מנייה דמני ועיל מנייה ואלו נאמרין צלשון קודש אצל תימנה למה הקדים פרק זה קודם פרק עגלה ערופה והלא שנה משוח מלחמה צדא אחרונה אחרי כולן ויש לומר דהתם הקדים פרשת עגלה ערופה משום דליירי צפרשת המלך נקט צמריה פרשת עגלה ערופה אצל הכא שצא לפרשה מקדים משוח מלחמה משום דזוטרי מיליה ופסיק וסדי להו ואל"ת ולימני לעיל פרשת משוח מלחמה דמני פרשת עגלה ערופה יש לומר דלא שייך למימר פרשת משוח מלחמה ששרי לא נמנה משום מנות קריאה אלא משום התראה: **הבי קאמר שנאמר ודבר.** ירושלמי למה צגין דמתי' ודבר הרי ק"ש דמתי' זה ודצרת צס והיא נאמרת בכל לשון אלא צגין דמתי' זה אמירה הרי פרשת דזוי מעשר הרי כתיב זה אמירה והיא נאמרת בכל לשון אמר רבי חגי נאמר כאן הגשה ונאמר להלן הגשה ונגשו הכהנים בני לוי מה נגשה שא"ל להלן צלשון קודש אף כאן צלשון קודש עד כדון כרבי עקיבא דאמר לשונות ריבויין הן כרבי ישמעאל דאמר לשונות כפולין הן צרם מאי אמר ר' חייא צר אצא נאמר כאן נגשה ונאמר להלן נגשה ונגש משה אל הערפל מה לעש לשון הקודש אף כאן לשון הקודש מסתמל דלא ופקדו שרי צלשות צראש העם ואחרי כן ונגש הכהן ודבר אל העם צמר דמתקן להון הוא משמע לון:

הדרן עלך אלו נאמרין

משוח מלחמה. כהן (א) שנתרצה לכן שנאמר ונגש הכהן וגממלא פריך מאי קאמר: **ויקומו האנשים.** כתיב גבי פסק צן רמליהו שנלחם עם אחו צדצרי הימים ששבו מצני יהודה הרצה ושם היה נציא עודד שמו והוכיחם לצני ישראל ואמר להם צחמת ה' על צני יהודה נתנם צידכם והייתם צהם לצין מרפא ועתה אתם אומרים לכצוש אותם לעצדים שמעוני והשיבו את השביה וגו': (כל כושל כל הכושלים שצהם שאינן יכולין לילך צרגליהם: להלן סוסיס. קנף סוסיס קרוי להל"ט) צלשון המקרא: קלגסין. חיילות: הגפס פריסין. מגיפין ופוגרין ומדצקין התריסין זה סמוך לזה כדי שיינקשו זה על זה והקול נשמע כקול המון לאיים על שכנגדם: **שופר.** שר צבא דרעור: **גמ' מאי קאמר.** היכי יליף לשון הקודש מהכא: **דומיא דשופר.** תירוצא הוא. השופט ממונה על השופר ששופר עשי לנגוש את מי שיהיה השופט לכוף: **ואימא סגן.** מדבר דברים הללו דהא ממונה הוא ויש ממונה על צביו: **למה סגן ממונה.** לאיזה דבר הוא ממונה ומנוק: **שאס אירע נר.** אצל צעד שלא אירע פסול לכהן גדול אין לסגן גדולה של כלום: **מאי שנה שמע ישראל.** למה מתחיל צלשון זה: **פעמיים מדבר עמכם אחם בספר.** כשלאו מהלכס: שמעו

הגהות הב"ח

(א) נב' ומתי ויפסד יראה בן שלמיה בירמיהו ויביא: (ב) שם גמולה דא מנעלה:

מוסף רש"י

משך ידו את הוציאים. משך הקדיה את ידו מן הולגים שלא להתקרב אלם (סנהדרין קג). לא יגודך רע. היינו מספרי לשון הרע. דמתי צמריה תאחד דומי כוז איש דמים וגו'. ועוד דמתי צמריה קריס הוות קרב פתוח ברום וגו' (סח). הדרן עלך אלו נאמרין על אויביכם אתם הולכים. לפיך המתקן במלחמה (דברים כ ג). למה סגן ממונה הוא. אירע בו פסול אצל גדול. אצל כל זמן שאל יארע בו פסול אין הסגן עובד שום עבודה צעלה (יזחא לט. עירש' י"ג. למה סגן מיינס).

הדרן עלך אלו נאמרין
משוח מלחמה. כהן (א) שנתרצה לכן שנאמר ונגש הכהן וגממלא פריך מאי קאמר: **ויקומו האנשים.** כתיב גבי פסק צן רמליהו שנלחם עם אחו צדצרי הימים ששבו מצני יהודה הרצה ושם היה נציא עודד שמו והוכיחם לצני ישראל ואמר להם צחמת ה' על צני יהודה נתנם צידכם והייתם צהם לצין מרפא ועתה אתם אומרים לכצוש אותם לעצדים שמעוני והשיבו את השביה וגו': (כל כושל כל הכושלים שצהם שאינן יכולין לילך צרגליהם: להלן סוסיס. קנף סוסיס קרוי להל"ט) צלשון המקרא: קלגסין. חיילות: הגפס פריסין. מגיפין ופוגרין ומדצקין התריסין זה סמוך לזה כדי שיינקשו זה על זה והקול נשמע כקול המון לאיים על שכנגדם: **שופר.** שר צבא דרעור: **גמ' מאי קאמר.** היכי יליף לשון הקודש מהכא: **דומיא דשופר.** תירוצא הוא. השופט ממונה על השופר ששופר עשי לנגוש את מי שיהיה השופט לכוף: **ואימא סגן.** מדבר דברים הללו דהא ממונה הוא ויש ממונה על צביו: **למה סגן ממונה.** לאיזה דבר הוא ממונה ומנוק: **שאס אירע נר.** אצל צעד שלא אירע פסול לכהן גדול אין לסגן גדולה של כלום: **מאי שנה שמע ישראל.** למה מתחיל צלשון זה: **פעמיים מדבר עמכם אחם בספר.** כשלאו מהלכס: שמעו

הדרן עלך אלו נאמרין

משוח מלחמה *בשעה שמדבר אל העם בלשון הקודש היה מדבר שנאמר והיה בקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן זה כהן משוח מלחמה ודבר אל העם בלשון הקודש⁸ ואמר אליהם שמע ישראל וגו' על אויביכם ולא על אחיכם לא יהודה על שמעון ולא שמעון על בנימין שאם תפלו בידם ירחמו עליכם כמה שנאמר¹⁰ ויקומו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערומיהם הלבישו מן השלל וילבישו וינעלו ויאכילום וישקום ויסכום וינהלום בחמורים לכל כושל ויביאום יריחו עיר התמרים אצל אויביכם אתם הולכים שאם תפלו בידם לבבכם אל תיראו ואל תחפזו וגו' אל ירך לבבכם מפני צהלת סוסיס וציחצוח הרבות אל תיראו מפני הולך ומדצקין התריסין זה סמוך לזה כדי שיינקשו זה על זה והקול נשמע כקול המון לאיים על שכנגדם: **שופר.** שר צבא דרעור: **גמ' מאי קאמר.** היכי יליף לשון הקודש מהכא: **דומיא דשופר.** תירוצא הוא. השופט ממונה על השופר ששופר עשי לנגוש את מי שיהיה השופט לכוף: **ואימא סגן.** מדבר דברים הללו דהא ממונה הוא ויש ממונה על צביו: **למה סגן ממונה.** לאיזה דבר הוא ממונה ומנוק: **שאס אירע נר.** אצל צעד שלא אירע פסול לכהן גדול אין לסגן גדולה של כלום: **מאי שנה שמע ישראל.** למה מתחיל צלשון זה: **פעמיים מדבר עמכם אחם בספר.** כשלאו מהלכס: שמעו

1. יהי הוא בשער בנימן ושמו יראיה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשרים אתה נופל ויאמר (לו) וירמיהו שקר אינני נופל⁶ אל הכשרים וגו' וכת' ויתפש⁶ ירמיהו ויביאהו אל השרים וא"ר אלעזר כל עדה שיש בה הגופה מאוסה כנדה שנאמר² כי עדת הנף גלמוד⁴ שכן בכרכי הים קורין לנדה גלמודה מאי גלמודה גמולה³ מבועלה ואמר ר' אלעזר כל עדה שיש בה הגופה לסוף גולה כתיב הכא כי עדת הנף גלמוד וכת' התם³ ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גולה וסורה וגו' א"ר ירמיה בר אבא ארבע כיתות אין מקבלות פני שכינה בת ליצים וכת חניפים וכת⁶ שקרים וכת מספרי לשון הרע בת ליצים דכתיב⁴ משך ידו את הוציאים בת חניפים דכתיב⁵ כי לא לפניו הנף יבא בת שקרים דכתי'⁶ דובר שקרים לא יכון לנגד עיני בת מספרי לשון הרע דכתיב⁷ כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגודך רע¹ צדיק אתה ה' לא יגוד במגורך רע:

הדרן עלך אלו נאמרין

משוח מלחמה *בשעה שמדבר אל העם בלשון הקודש היה מדבר שנאמר והיה בקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן זה כהן משוח מלחמה ודבר אל העם בלשון הקודש⁸ ואמר אליהם שמע ישראל וגו' על אויביכם ולא על אחיכם לא יהודה על שמעון ולא שמעון על בנימין שאם תפלו בידם ירחמו עליכם כמה שנאמר¹⁰ ויקומו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערומיהם הלבישו מן השלל וילבישו וינעלו ויאכילום וישקום ויסכום וינהלום בחמורים לכל כושל ויביאום יריחו עיר התמרים אצל אויביכם אתם הולכים שאם תפלו בידם לבבכם אל תיראו ואל תחפזו וגו' אל ירך לבבכם מפני צהלת סוסיס וציחצוח הרבות אל תיראו מפני הולך ומדצקין התריסין זה סמוך לזה כדי שיינקשו זה על זה והקול נשמע כקול המון לאיים על שכנגדם: **שופר.** שר צבא דרעור: **גמ' מאי קאמר.** היכי יליף לשון הקודש מהכא: **דומיא דשופר.** תירוצא הוא. השופט ממונה על השופר ששופר עשי לנגוש את מי שיהיה השופט לכוף: **ואימא סגן.** מדבר דברים הללו דהא ממונה הוא ויש ממונה על צביו: **למה סגן ממונה.** לאיזה דבר הוא ממונה ומנוק: **שאס אירע נר.** אצל צעד שלא אירע פסול לכהן גדול אין לסגן גדולה של כלום: **מאי שנה שמע ישראל.** למה מתחיל צלשון זה: **פעמיים מדבר עמכם אחם בספר.** כשלאו מהלכס: שמעו

וציחצוח הרבות אל תיראו מפני הולך ומדצקין התריסין זה סמוך לזה כדי שיינקשו זה על זה והקול נשמע כקול המון לאיים על שכנגדם: **שופר.** שר צבא דרעור: **גמ' מאי קאמר.** היכי יליף לשון הקודש מהכא: **דומיא דשופר.** תירוצא הוא. השופט ממונה על השופר ששופר עשי לנגוש את מי שיהיה השופט לכוף: **ואימא סגן.** מדבר דברים הללו דהא ממונה הוא ויש ממונה על צביו: **למה סגן ממונה.** לאיזה דבר הוא ממונה ומנוק: **שאס אירע נר.** אצל צעד שלא אירע פסול לכהן גדול אין לסגן גדולה של כלום: **מאי שנה שמע ישראל.** למה מתחיל צלשון זה: **פעמיים מדבר עמכם אחם בספר.** כשלאו מהלכס: שמעו